

Vida de Maria (VIII): Presentació de Jesús al Temple

En aquest nou episodi, el vuitè de la sèrie, es considera la Presentació del Nen al Temple. Maria l'ofereix a Déu i el Senyor li mostra que Ella mateixa s'unirà a la missió redemptora de Jesús.

L'aglomeració de pelegrins havia cessat a Betlem. Després del naixement de Jesús, Josep va trobar un lloc més decent per allotjar la Sagrada Família. Allà, als vuit dies, va realitzar el ritu de la circumcisió, pel qual els homes començaven a formar part del poble d'Israel, i el nen va rebre oficialment el nom de Jesús, com l'havia anomenat l'àngel abans que fos concebut en el si matern (Lc 2, 21). Quaranta dies després, Maria i Josep van agafar el Nen i el van dur a Jerusalem, complerts els dies de la seva purificació segons la Llei de Moisès (...), per presentar-lo al Senyor, com està manat en la Llei del Senyor (...) i per presentar com a ofrena un parell de tórtres o dos colomins, segons el que disposa la Llei del Senyor (Lc 2, 22-25).

Ni Jesús ni Maria estaven obligats a seguir aquestes prescripcions. Cap impuresa legal havia contret Maria, ja que havia concebut i donat a llum virginalment, ni la llei de rescat del primogènit concernia a Jesús, autèntic Anyell de Déu que venia a esborrar els pecats del món. I, tanmateix, per tres vegades, en pocs versicles, es fa èmfasi en què tot es va dur a terme en estricta obediència a la Llei de Déu.

L'Església descobreix en aquest episodi una raó més profunda. En primer lloc, l'acompliment de la profecia de Malaquies: *i tot seguit entrarà al seu temple el Sobirà que vosaltres cerqueu. El missatger de l'aliança, que vosaltres desitgeu, ja ve!* (Ml 3, 1). A més, Maria va comprendre que Jesús havia de ser conduït al Temple, no ja per rescatar-lo com als altres primogènits, sinó per ser ofert a Déu en veritable sacrifici. Així ho expressa la Carta als Hebreus: *quan entra al món, Crist diu a Déu: No has volgut sacrificis ni oblacions, però m'has format un cos; no t'has complagut en holocaustos ni en sacrificis pel pecat. Per això t'he dit: A tu em presento. En el llibre hi ha escrit de mi que vull fer, oh Déu, la teva voluntat.* (He 10, 5-7). La Presentació de Jesús al Temple es podria comparar, en certa manera, a l'Ofertori del Sacrifici del Calvari, que la Missa faria present en tots els punts del temps i l'espai. En la preparació d'aquest sacrifici, com després en la seva realització en el cim del Gòlgota, un lloc especial estava reservat a la Mare de Jesús. Des dels primers moments de la seva vida terrenal, Jesús associa a Maria en el sacrifici redemptor que havia vingut a complir.

Aquesta participació en el misteri de la Redempció li va ser revelada a la Mare de Déu a poc a poc. L'àngel a l'Anunciació res no li havia dit d'aquest propòsit, però ara li serà comunicat per les paraules de Simeó, un ancià just i temorós de Déu que havia rebut la revelació de l'Esperit Sant que no moriria sense haver vist el Crist del Senyor (Lc 2, 26).

La trobada entre la Verge i l'ancià va haver de succeir davant la porta de Nicanor, per la qual s'accedia a l'atri dels israelites. En aquell lloc se situava un dels sacerdots encarregats d'atendre les dones que oferien el sacrifici per si mateixes i pels seus fills. Maria, acompanyada de Josep, es va col·locar a la fila. Mentre esperava el seu torn, es va produir un esdeveniment que va omplir de sorpresa als circumstants. Un ancià venerable es va apropar a la fila. El seu rostre resplendia de joia. I en entrar els pares amb el nen Jesús, per complir allò que prescrivia la Llei sobre Ell, el va agafar en els seus braços i beneí Déu dient: "Ara, Senyor, deixa que el teu servent se'n vagi en pau,

com li havies promès. Els meus ulls han vist el Salvador, que preparaves per presentar-lo a tots els pobles: llum que es reveli a les nacions, glòria d'Israel, el teu poble."(Lc 2, 29-32).

En sentir aquestes paraules, un sentiment d'admiració es va apoderar de Maria i de Josep: l'ancià Simeó els confirmava el que l'àngel els havia comunicat de part de Déu. Però, de seguida, aquell anunci va aombrar l'alegria: el Messies compliria la seva missió mitjançant el sofriment, i la Mare es trobava misteriosament associada al dolor del Fill. Simeó va beneir i va dir a Maria, la seva Mare: "Mira, aquest ha estat posat per ruïna i resurrecció de molts a Israel, i per signe de contradicció -i a la teva mateixa ànima la traspasarà una espasa-, per tal que es descobreixin els pensaments de molts cors" (Lc 2, 34-35). També Anna, una dona de més de vuitanta anys, es va associar a l'anunci de Simeó, ja que arribant en aquell mateix moment, lloava a Déu i parlava d'Ell a tots els que esperaven la redempció de Jerusalem (Lc 2, 38).

De l'evangeli de sant Lluc es dedueix que la Verge va presentar Jesús només després d'escoltar la profecia. Va oferir pel seu rescat un parell de tórtoraes o dos colomins, l'ofrena dels pobres, en lloc del be que prescriu la Llei de Moisès. No obstant això, a la llum de les paraules de Simeó, va comprendre -més enllà de les aparences- que Jesús era el veritable Anyell que redimiria els homes dels seus pecats. I que Ella, com a Mare, d'una manera que no arribava a comprendre, estaria unida estretament a la sort del seu Fill.

J. A. Loarte